

Izhaja vsa
našvo in
France
Cardu
pošilj
ne
Naroc
pol leta

Prof. Albert Sič
ul. 18
LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

NOVICE

za inozemstvo 30. L. Oglasi, za 1 mm
višine in širokosti 1 kolone (65 mm):
za trgovske in obrtne oglase 50 stot.,
za osmrtnice, zahvale, poslance, va-
bila L. 1:20, oglase denarnih za-
vodov L. 2:— Mali oglasi: 30 stot.
za besedo, najmanj L. 3:—

MAKSO COTIČ

Po skoro 40-letnem napornem službovanju je prosil g. Makso Cotič, ravnatelj «Edinosti», za zasluzeni pokoj.

S tem dejstvom se je poslovil iz aktivnih vrst naših narodnih delavcev mož, čigar življenjsko delo bo mogel pravilno in popolnoma oceniti poznejši zgodovinar, ki bo razgrinjal zgodovino bojev slovenskega naroda za njegove najelementarnejše življenjske pravice.

Makso Cotič je bil pri «Edinosti» od njenega početka, ko je bila še tednik, pa do njenega najvišjega razvoja, čutil je vsak najrahljši utrip srca onega lista, ki mu je bil posvetil vse svoje sile, moško tvornost, sposobnost, vse — življenje.

Ime Makso Cotič pa predstavlja današnjemu rodu ne samo njega samega kot narodnega delavca, njegovo ime je simbol one zgodovinske dobe našega naroda, ko se je jel prebujati iz nedelavnosti in mrtvila in si je začel kovati sam svoje usodo, hiteč k rožnati zarji zlate svobode.

Ravno vsled dela, požrtvovalnosti in idealizma takih mož kot je Cotič, se je slovenski narod v teh krajih prebudil in dospel do sedanjih stopnje duševne osamosvojitve.

V današnjem času, ko duh nima nobene vrednote, ko vlada na svetu in tudi med nami grdi pohlep po materiji, ko naše življenje ne more zdrobiti verig materijalizma, da poleti k višjim duhovnim vrednotam, ki so edino merilo za presojo človeka kot človeka in podlaga za obstoj in razvoj naroda, so mlademu rodu potrebni kot rastlini svetloba, jasni vzori, ki liki svetilnik kažejo pot v lepšo bodočnost. In tak vzor nam je Makso Cotič.

V svojem dolgem delovanju se in nikdar izneveril idealizmu, ni poznal omahovanja; šel je naprej, ker je vedel, da mora jasna misel zmagati nad temnim kraljestvom materije.

V današnjem času, ko nam pogubni dvom razjeda srca, ko nam je pogum tuja in neznana beseda, nam je tembolj potrebna živa in trdna vera v lepše čase, vera v zmago naše pravice. In tako vero nam izpričuje Makso Cotič. Ko bi le enkrat prepustil svoje srce dvomu o uspehu svojega dela, ko bi se le en trenutek udal misli, da je njegov trud zaman, bi ne mogel danes gledati nazaj v svojo preteklost z zavestjo, da je vse dal svojemu narodu, da mu je dal zadnjo kapljico svoje krvi.

Nič bi ne bil idealizem in ne vera v današnjem času, ko bi ne to vero in idealizem izpopolnjevala in praktično izvrševala delavnost. Naša hrbtnica je mehka, naši udi so otrpli. Potrebno pa je, da so nam udi gibki, hrbtnica neupogljiva. Potrebna pa je delavnost, ker le v tej homo našli izhod iz našega položaja.

In vzor taki delavnosti je Makso Cotič. Sedemindeset let neumornega dela dovolj zgovorno dokazujejo to trditve.

Taka je bila življenjska pot Maksa Cotiča. Tudi mi kličemo patrijarhu slovenskih novinarjev v naših krajih, narodnemu buditelju in delavcu: Bog naj Vas živi še mnogo let!

Banket v čast Maksu Cotiču.

Tiskarna «Edinost» je v nedeljo priredila g. Cotiču banket, s katerim je hotela izkazati hvaležnost svojemu dolgoletnemu delavcu.

Banketa so se udeležili naši politični zastopniki, zastopniki prosvetnih, gospodarskih in mladinskih organizacij, novinarji, naš trgovec, delavec, kmet in predstavnice narodnega ženstva. Več povablencev je svojo odsotnost opravičilo. Lahko rečemo, da je malo slavje predstavljalo podobo našega naroda v majhnem.

Kot prvi je govoril dr. Edvard Slavik, ki je v lepem govoru orisal delovanje Cotičevo pri «Edinosti» in njegovo politično udejstvovanje. Na koncu svojega govora mu je izročil kot dar bronast kipec, ki predstavlja vilo, nudečo lovorjev venec.

Nato je v imenu političnega društva «Edinost» povzel besedo dr. Wilfan, ki je očrtal desetletja dolgo delo slavljenca kot novinarja in političnega delavca. Govorili so še: prof. Filip Peric, glavni urednik «Edinosti», ki je imenoval Cotiča patriarha in učitelja naših novinarjev in pisatelj Bevk, ki je prebral pesem, složeno v slavljenčovo čast.

G. Cotič se je ginjen zahvalil za iskrene in lepe besede ter rekel, da je pojmoval svoje delo ne samo kot dolžnost napram narodu, marveč tudi kot dolžnost in disciplino napram svoji politični organizaciji.

Zaključna govora sta imela g. Anton Ekar in dr. Fortunat Mikuletič.

Tako je bila izkazana hvaležnost narodnemu delavcu.

Novice iz vsega sveta

Lovci za rekordi.

30 letna gospa Mirta Hudleston, ki se je naučila šele lansko leto plavati, je preplavala nedavno Catalinski kanal (Kalifornija). Ona je prva ženska, ki se ji je to posrečilo. Ko je prišla iz vode, se je zgrudila nezavestna na zemljo. Zdravnik je ugotovil, da je na eni strani ohromela. Preplavala je kanal, ki je miljo širši od Rokavskega, na najožjem mestu v 20 urah in 42 minutah. Ves ta čas ni ničesar zavžila. Ko je imela pred seboj še ¼ milje, je izbruhnila v jok. Njen 11 letni sin, ki jo je spremljal v čolnu, jo je bodril ves čas s besedami: «Mama, ne odnehaj!» Ko je bila nevarnost, da se par metrov pred ciljem onesvesti, so ji omogočili zadnji napor s tem, da so ji dali neki oživljajoči strup. Neki možakar je skočil iz čolna, plaval ž njo vstric ter ihtičo ženo neprestano bodril, da naj vstraja. Končno jo je dvignil velik val ter jo zanesel k bregu. Med tem je z rokami samo še nekoliko na videz plavala, dočim nog sploh ni več pregibala. Le s težavo je zlezla iz vode. Zdravniki so izjavili, da bi ne bila smela ostati v vodi niti četrt ure več.

Alkohol v finskih lekarnah.

O uspehih prepovedi alkohola na Finskem nam podaja zgovorno sliko statistika o porabi alkohola v lekarnah in to na podlagi zdravniškega recepta. Naravno je torej, da se je poraba alkohola v lekarnah silno zvišala. Leta 1925, so izdale lekarne na podlagi zdravniških receptov: 930.000 litrov čistega špirta, 160.000 litrov konjaka in whiskyja, 67 tisoč litrov južnih vin, 30.800 litrov rdečega in renskega vina in 1390 litrov šampanjca. Lekarne so postale pravcate trgovine s spirituozami ter morajo imeti v zalogi, da lahko ustrezajo vsem receptom, 135 različnih znamk.

Uganka.

Kateri dar te razmeroma zelo malo stane, a vendar napraviš z njim vsakemu veliko veselje, ker mu nudiš nekaj zabavnega in poučnega obenem?

Odgovor: Kolezar «Goriške Matice».

Poplave v Kaliforniji.

V Kaliforniji so razsajali hudi viharji in nalivi, ki so preplavljali mesta in deželo. Mesto San Diego je trpelo občutno škodo. Radi nalivov je reka San Diego prestopila svoje bregove in preplavila vso dolino. Petsto oseb je moralo bežati iz svojih hiš.

Prometne in telefonske zveze so bile poškodovane. Baje je vihar zahteval 24 človeških žrtv.

Beograjska potresna postaja o vzrokih zadnjega potresa

Beograjska potresna postaja je izdala poročilo o zadnjem potresu in njegovih vzrokih.

Poročilo pravi: Potresne sunke je povzročilo premikanje treh ogromnih zemeljskih plasti v Hercegovini. To premikanje pa je nastalo vsled udara morskoga dna v Jadranskem morju.

Prvotne vesti o človeških žrtvah so bile pretirane. Število mrtvih se suče okoli 10.

Peš iz Rusije v Južoslavijo.

Na Sušaku je policija aretirala te dni moža brez dokumentov, ki je hodil ves zamazan v raztrgani obleki. Na policiji je izjavil, da je Martin Horvat, sin železniškega čuvaja iz Varaždina. Leta 1915. je bil poslan na rusko fronto ter je prišel v rusko ujetništvo. V dobi ruske revolucije je moral delati na železnici brezplačno; dobival je le hrano in obleko. Pred devetimi meseci se mu je končno posrečilo pobegniti. Potikal se je po svetu, beračil in končno pri Dolnji Lenuavi brez dokumentov prekoručil jugoslovensko mejo. Prišel je v Varaždin, kjer je zvedel, da se oče nahaja nekje v Primorju. Na Sušaku je prišel policiji v roke. Kakor je policija dognala, je njegov oče sedaj uslužben na Reki kot železninar. Po dolgih dvanajstih letih sta se oče in sin zopet našla.

Proslava devetdesetletnice Puškinove smrti.

Iz Leningrada poročajo, da je leningrajska akademija znanosti proslavila devetdesetletnico smrti največjega ruskega pesnika Puškina. In sicer se je ta proslava vršila v sobi, kjer je pesnik umrl. Puškinovo sta-

novanje v Leningradu je bilo spremenjeno v muzej.

Kongres tatov.

V Londonu, kjer se vršijo javno in tajno vsakovrstna zborovanja, je bil pred kratkim kongres elegantnih tatov. Seveda ni bil ta shod javen in s policijsko asistenco, pač pa tajen in njega prireditelj je bil neki pridigar, ki je povabil tatove k sebi na razgovor z namenom, da bi jih spreobrnil ter napravil iz njih boljše ljudi.

Povabljenec so prišli. Bili so elegantno oblečeni, dobro rejeni in kazali so zelo fine manire, kajpada so se med sabo poznali ter so se drug drugemu priklanjali s posebnim spoštovanjem. Bili so pač uzmoviči najbolj rafinirane stroke.

Najprej so gostje posedli okoli mize, sluge so jim servirali večerjo in po sladkem vinu so se začeli vrtiti govori. Najdaljšega je imel gostitelj, ki je skušal tatinsko družbo prepričati, da mora kreniti na novo pot. Revez pa je kmalu pogorel. Tatovi, ki so bili bolj bistroumni od njega, so mu namreč s svojimi protigovori dokazovali, da so oni pravzaprav najpoštenjši ljudje pod solncem, ker jemljejo tistim, ki nekaj imajo in ki so si pridobili premoženje na račun tujih žuljev in tujega trpljenja.

Najbogatejša ulica sveta.

Gotovo je najbogatejša ulica na svetu Park Avenue-ja v New Yorku. V tej ulici ima štiri tisoč ameriških milijonarjev svoja bivališča. To novico je zvedel svet po neki statistiki davčnega urada v rečenem mestu. Največji izdatek za gospodinjstvo izmed onih bogatašev znaša letno okoli pol milijona dolarjev, kar bi bilo približno deset milijonov lir.

Državna nagrada za zdravnika, ki odkrije uspešen serum zoper raka.

Ameriški senator Nesly je predložil svoji vladi zakonski načrt, ki predlaga pet milijonov dolarjev nagrade za tistega srečnega učenjaka, ki se mu posreči odkriti res uspešno zdravilo za pobijanje raka.

Kako so oropali ameriški banditi lekarnarja.

Ameriška policija marljivo išče dva drzna lopova, ki sta napadla nekega lekarnarja in ga oropala. Odvzela sta mu 65 dolarjev, uro in prstan. Nazadnje sta mu pobrala še hlače, da bi mu preprečila takojšnje zasledovanje.

TEDENSKI PREGLED

ITALIJA.

Kakor je bilo predvidjati, ker je v tem že pisalo časopisje, je Italija odklonila Coolidgejev predlog za omejitev pomorskega oboroževanja.

V uvodu italijanskega odgovora na Coolidgejevo spomenico pravi Mussolini (on je namreč sam sestavljal odgovor, na podlagi odgovora vojaških izvedencev), da mora Italija z obzalovaljem odkloniti predlog. Italijansko pomorsko oboroževanje je že itak majhno, čeprav bi zahtevala zemljepisna lega Italije, ki je od treh strani obdana od morja, dosti močnejšo vojno mornarico.

Po Coolidgejevem predlogu so izvzete od razorožitve manjše države. Te bi lahko zadobile premoč v Sredozemskem morju, na račun italijanskih interesov.

Iz teh razlogov je Italija odklonila Coolidgejev predlog.

JUGOSLAVIJA.

Oktober lanskega leta so češkoslovaški parlamentarci posetili bratsko državo Jugoslavijo. Mi smo o tem posetu poročali na tem mestu. Na skupni seji češkoslovaških in jugoslovenskih parlamentarcev 4. oktobra l. l. je bila izdana spomenica, ki naglašuje potrebo gospodarskega in kulturnega sodelovanja med obema mladima državama. V skladu s to spomenico in da vrnejo obisk, so pretekli teden obiskali zastopniki jugoslovenske narodne skupščine češkoslovaško republiko.

Češkoslovaški poslanec dr. Uhlir je v nekem praškem listu pisal, da je moralo sklepom o gospodarskem in kulturnem zblizanju med češkoslovaki in Jugoslaveni slediti resno, praktično delo, ki bi naj to zblizevanje udeležilo. In zato sta se sestali dve komisiji, ena jugoslovenska, druga češkoslovaška, ki sta izdelali tozadevna poročila.

Jugoslovenski gostje so bili v bratski državi deležni prisrčnega in lepega sprejema, 14. t. m. so se češkoslovaški in jugoslovenski parlamentarci zbrali k skupni seji, na kateri so govorili predsednik češkoslovaške poslanske zbornice Malypeter, predsednik češkoslovaškega senata dr. Hruban in voditelj jugoslovenske skupščinske delegacije dr. Velišar Jankovič.

Malypeter je med drugim dejal: «Vi (Jugoslaveni) in mi smo v pretekli dobi dovolj trpeli, da se jasno zavedamo, kako velika odgovornost pade na nas. Te zgodovinske izkušnje nas jacišo v zavesti, da moramo za našo miselno in praktično združitev sistematično delovati; pa ne samo za združitev nas samih (Čehoslovakov in Jugoslovenov), marveč za miselno in praktično združitev vsega slovanstva.»

Dr. Hruban je med drugimi izvajalji rekel, da je 14. februar pomemben dan tudi, ker proslavljamo spomin na smrt velikega slovenskega apostola sv. Cirila.

Z obiskom jugoslovenskih parlamentarcev je postavljen nov mejnik k resničnemu zblizanju Slovanov.

POLJSKA IN NEMČIJA.

Pogajanja med Poljsko in Nemčijo za ureditev gospodarskih odnošajev so bila prekinjena. Povod temu je dala energično postopanje poljske države proti nemškim priseljencem. Poljska je namreč izgnala veliko šte-

vilo nemških državljanov, ki so iskali delo na Poljskem. Nemška vlada je poslala Poljski noto, v kateri jo je pozivala naj začne pogajanja za ureditev naseljevanja in izгона nemških državljanov. Poljska pa je rekla, da nima nobenega vzroka začetni s pogajanj, ker so njeni tozadevni zakoni jako širokogrudni.

Spor traja dalje in najbrže ne bo tako kmalu poravnani.

DNEVNE NOVICE

† Č. g. ANTON ČOK

Kakor pade mogočen hrast zadet od ognjenega bliska, tako je nenadoma preminul naš predragi č. g. Anton Čok, duhoven v Trstu. Dasi je bolehal več časa na revmatizmu, vendar niso njegova sveža belo-rdeča lica kazala še nikakih znamenj smrtne nevarnosti!

V četrtek zvečer je bil še vesel v družbi svojega brata in svakinje. Nenadoma mu je pa postalo slabo; prestrašeni brat in sestra sta ga nesla v posteljo; zdravniška pomoč je bila zaman. Čez par ur je č. g. Čok izdihnil svojo blago dušo.

Ta žalostna vest se je z bliskovito naglico razširila po mestu in okolici in grozno pretresla vse, ki so poznali č. g. Čoka. Že v petek — dasi ni bilo še nobenega obvestila v listih — je bila nepretrgana procesija ljudi, ki so prihajali kropit.

Č. g. Anton Čok je bil sin ugledne družine «Županovih» iz Lonjerja rojen 1. 1878.

Po dovršeni gimnaziji je stopil v semenišče v Gorici in pel novo mašo leta 1902. na Katinari. Za tem je služil kot duhoven v Trškah, pri Sv. Ivanu in konečno pri Sv. Antonu novemu v Trstu. Bil je ugleden duhovnik, dober svetovalec in učitelj svojim vernikom, usmiljenega srca in delil je s svojim ljudstvom, med katerim je živel žalost in veselje. Zlasti se je mnogo trudil, da bi ljudem gospodarsko pomagal. Zato pa je bil povsod priljubljen in spoštovan! To je najbolj pričal njegov veličasten pogreb, ki se je vršil minulo soboto.

Trst vidi malo takih pogrebov. Če rečemo, da so obsežno cerkev Sv. Antona spremljevalci skoro napolnili, tedaj si lahko predstavljamo, kakšno ljubezen in spoštovanje je užival pok. Čok. V cerkvi se je v ganljivih besedah poslovil od pokojnika njegov župnik dr. Vatovac, na kar je pokojni nadaljeval pot na sveto domače mesto — proti katinarskemu pokopališču, kjer počivata oče in mati. Mrtvaškemu vozu je sledilo nad 50 kočij sorodnikov in ožjih prijateljev.

Mrzla burja je brila. Bil je eden izmed najhujših zimskih dni, kljub temu je pri «Lovcu» pričakovala sprevod ogromna množica ljudstva.

Lonjerski pevski zbor «Zastave» je zapel ginljive žalostinke ob prihodu, v cerkvi in na pokopališču; v katinarski cerkvi se je poslovil od pokojnika veleč. g. kanonik Slavec, spominjajoč se svojih besed, ki mu jih je govoril iz istega mesta pred 25 leti pri novi maši ter slavil njegova dela kot duhovnika in dobrotnika ljudstva, zlasti na gospodarskem polju. Ob odprtem grobu je vzel slovo še gosp. dr. Agnetto kot zastopnik Zadrugne zveze, pri kateri je bil pok. Čok od ustanovitve odbornik.

Mrak je že legel na zemljo, ko smo zapuščali pokopališče potrti od neizmerne žalosti, da zgubljammo take delavce in učitelje v času, ko bi jih najbolj potrebovali.

Pok. Antonu Čoku naj bo ohranjen blag spomin! Užaloščeni sestri in bratom naše najgloblje sožalje!

Ustoličenje tržaškega fašistovskega direktorija.

V petek se je izvršilo ustoličenje tržaškega fašistovskega direktorija. Slavnosti so se udeležili zastopniki oblastev, fašistovskih organizacij in druge odlične osebnosti. Govorila sta prefekt kom. Fornaciari in on Barduzzi.

Na koncu slavja so prisegli člani direktorija zvestobo in poslušnost Mussoliniju.

Zanibonijev proces preložen.

Ker je predsednik posebnega sodišča gen. Sanna zbolel, je bil Zanibonijev proces preložen. Začel se bo bržkone 14. prihodnjega meseca.

Zrakoplovna proga Beograd-Zagreb

Neka družba za zrakoplovni promet je sklenila z jugoslovensko državo pogodbo, s katero je dolžna vzpostaviti redno zrakoplovno progo med Beogradom in Zagrebom. Najpoznejše avgusta meseca bo začela družba z rednim prometom.

LJUDSKO GLEDIŠČE — TRG. DOM

V soboto, 5. t. m., in v nedeljo, 6. t. m., se bosta vršili v Trgovskem domu dve predstavi veleburke: «Španska muha». Ker je bilo radi raznih težkoč mogoče predstaviti v pustu samo resnega «Hlapca Jerneja», se pa kot nekak odmev pusta priredi ta silno smešna burka. Le malo pustnih prireditev z domačimi igrami smo imeli letošnji pust po naših družtvih, zato pa ne zamudite sedaj prilike, da se nasmejete v dvorani Trgovskega doma.

Cankar v italijanskih prevodih

Cankar je prodril med Italijane s «Hlapcem Jernejem», ki je preveden že dvakrat (prof. Lorenzoni, Sušek-Regent). Prof. Lorenzoni je tudi že prevedel «Kralja na Betajnovi», ki pa je še v rokopisu. V rokopisu so še prevodi «Lepe Vide» od Silvestra Škerla ter «Pohujšanje v dolini šentflorjanski» in «Podobe iz sanj» od prof. Pfliegerja. Tudi v reviji «I nostri quaderni», ki izhaja v Lancianu (Abruzzi) sta bili objavljeni dve Cankarjevi noveli v prevodu.

Sicer pa si Cankar osvaja ves kulturni svet. Posebno njegov «Hlapec Jernej» je bil preveden v mnoge jezike.

ROK ŽE POTEKA.

7. junija 1927 poteče rok za prijavljanje pravic na skupnih zemljiščih. Prijavo je treba nasloviti na komisarja za likvidacije skupinskih pravic v Trstu (Commissario per la liquidazione degli usi civici). Predno napravite prijavo, informirajte se natančno pri «Zvezi upravičenih posestnikov», ki vam da vsa potrebna navodila.

Potrdilo,

s katerim potrjujemo, da g. učitelj Rutar iz Otlice pri Ajdovščini ni dopisnik našega lista in tudi ne v zvezi z dopisi iz Otlice.

Trst, 24. februarja 1927.

Uredništvo «Novic».

NE ŠTEDI NA NAJPOTREBNEJŠEM

V časih gospodarske krize ne boš štedil na najpotrebnejši hranl in najpotrebnejši obleki, ker bi oslabele in zbolele. Da ne boš duševno oslabele, pa ne smeš štediti na najpotrebnejši duševni hranl, ker bolj kot kdaj moraš biti sedaj duševno krepak. Zato boš pa že dobil tekom leta pet lir za Goriško Matico.

DAVČNA ŠOLA

Globa za zamujenje.

Ako ne plačaš vsaka dva meseca med 10. in 18. dnem svojega obroka davkov, ti vpošlje davčna izterjevalnica opomin (monitorio). Do sedaj se je moralo plačati 4% globe za ta opomin, ker si se zakasnil. Od sedaj naprej ti sme davčni izterjevalec zvišati globo na 6%. Skušaj torej, da vsaki drugi mesec točno odrajaš svoj obrok!

Davek na koze.

Sledeč je državni davek na koze: Če ima kmet tri koze, mora plačati za vsako kozo 10 lir, če pa ima več kot tri in manj kot deset koz, plača za vsako kozo petnajst lir; če pa ima kmet nad deset koz, mora plačati za vsako kozo dvajset lir. Davek se bo terjal že za leto 1927, in sicer samo polovico zaenkrat. Koze «štalarce» so oproščene tega davka, pač pa bodo morali plačati ta davek gospodarji onih koz, ki se pasejo prosto naokoli. Zatorej vsi oni, ki želite ohraniti koze in ne plačevati tega davka: «Kozo v hlev, ravno tako kot zapre na spomlad gospodinja kokoši v kurnik, da jih sosed ne pokrepela in da ne razrijejo vrtnine!»

Oj pust, ti čas presneti!

Nič ni več po Goriškem onih veselih trop godcev, le redko se oglašajo hreščeca harmonika, in plese po trgih, na katere so bili nekoč naši tržani tako ponosni, so prevzeli tujci v roke in izgubili so zato svojo privlačnost domačnosti. Težka gospodarska kriza in vračanje v navadne mirne razmere je prisililo k resnosti naše ljudstvo, ker se niso hoteli mladi ljudje vživeti v težu novega časa, polnega resnosti in potrebe po samozatajevanju in varčnosti.

Zato pa je v Brdih le poredko ples vabil mladi svet v svoj vrtnec. Plesali so sicer v Fojani, Kozani in Vipolzah in v nepopoljšljivem Kojkem, toda vsega tega rajanja je bilo polovico manj kot prejšnja leta. Pa ni čuda, vinogradi okleščeni po toči, vino še neprodano po hramovih.

V hribovskih vaseh je bil le redki ples, enkratni obvezni v pustnem času. Po trgih pa so vsaj enkrat posnemali vasi in le prav redko priredili svoje plese, na katere so bili nekoč tako ponosni. Le Cerkljani so dali duška svoji brezskrbni, veseli naravi. Na Vipavskem je posebno po enem plesu bolela Ajdovce glava kar cel teden, pa čeprav so jih hvalili po nekem časopisju.

V goriški okolici ne more nihče spametovati ne Štandreža, ne Šempetra in ne Podgore, ki imajo dve dvorani nalašč zato, da se samo pleše v njih skoro vsako nedeljo. Povsod drugod pa vlada letos najmanj za petdeset odstotkov več resnosti in spokorjenosti kot prejšnja leta.

SPORT

Mogočnejšu prve divizije zastavi «Prosveta» pot. - Ali drvi «Adria» polomu nasproti? - Grajanja vreden izstop «Concordie».

Nogomet: «Prosveta» - «Obzor» 1:1, «Adria» - «Zora» 1:0.

Izid tekme med «Obzorom» in «Prosveto» je vsekakor presenetil našo sportno javnost. Res je tudi, da je «Obzor» prišel na igrišče z devetimi igralci, ali pomisliti je moral, da se je moč «Prosvete» nenavadno dvignila. Le sreči je pripisati, da ni šel «Obzor» poražen z igrišča.

«Prosveta» obeta postati v retortekmah nevaren nasprotnik vsem četam.

Pri «Adriji» opažamo brezbržnost in malomarnost. Če zmanjkajo igralci prve čete, morajo biti na igrišču rezerve. Če pa še teh ni, pomeni, da vodstvo ne uraduje dovoljno. Kot je bilo v «Našem glasu» pravilno pisano, je zgrešeno privabiti v četo igralce - profesionaliste, ki ob prvi priliki — dezertirajo! Pač lastnega naraščaja se hoče!

«Zora» bi morala zmagati, pa ni. Nedisciplina ne more dovesti do zmage.

Disciplina se maje. Z izstopom «Concordije» je že tretje društvo, ki krši načelo medsebojnega dela. Društva naj se za boga zavedajo, da končno ni odbor Sportnega Uruženja S. U., ampak da tvorijo vsa društva to celoto, skupnost. In članice imajo med seboj gotove vezi in skupne smotre, ki bi morale odvrčati društva, da si vzamejo vodilni krogi dotičnih čet stvar kot osebno zadevo. Velja za vse! Tudi za «Concordijo»! — R. F.

Dopisi

IDRIJA.

O vseh drugih rečeh so «Novice» prinesle vesti iz naše kotline, le o rudarjih in o njihovem stanju še nismo čitali ničesar. Zato bodi tudi o tem danes nekoliko:

Kakor v duševnem, tako tudi v gmotnem oziru ne stojimo dobro. Tako se rijemo počasi naprej. V našem sindikatu imamo pač take ljudi, ki malo koristijo. Zalibog, da vodstvo sindikata posluša le gotove ljudi, ki se štejejo med zaupnike, mesto da bi poslušalo glas vsega delavstva.

Precej govorjenja je bilo zadnje čase, da se skliče zborovanje vseh rudarjev, kjer bi se morala razpravljati pereča vprašanja naših rudarjev. Napovedano je bilo za 6. t. m. Naenkrat je pa bilo odpovedano. Zakaj? So različna domnevanja, na katera se pa človek ne sme ozirati. Zato bi bilo najboljšje zadoščanje, da bi vodstvo sindikata v resnici sklicalo zborovanje. — Rudar.

VOJSKO.

V nedeljo, 6. t. m., smo imeli pri nas občni zbor prosvetnega društva «Planinca». Udeležba je bila še precejšnja. Samo odbor si ni izbral primeren čas. Posebno deklet smo pogrešali. Zato bi bilo bolje, da se prihodnjič napravi popoldne.

Slišali smo poročila odbornikov, ki so nam obudila spomine na naše prireditve. Sklenili smo, da sedaj pričnemo še bolj vestno z delom. Samo ako bomo vsi lepo složni in trdno stali eden zraven drugega ter si pomagali, bomo imeli uspehe. — Petja čakamo. Upamo, da tudi s tem pričnemo kmalu. Gledali bomo, da spravimo močan zbor, ki bo ponos naših vasi. Ko bomo pokazali naše delo, bodo tudi drugi omahljivci prišli v našo sredo. Pričeli bomo tudi s predavanji. Gledali bomo, da bomo stopali po isti poti kakor smo do danes. Naš cilj je kvišku — navzgor!

V odbor so bili izvoljeni sledeči fantje: predsednik Kogoj Franc, podpredsednik Bajt Ignacij, tajnik Rijavec Ivan, blagajnik Kuštrin Rudolf, knjižničar Jež Ant.

Odbornikom polagam na srce, gledati vedno za napredek in povzdigo vsega članstva. Kakor boste hodili vi, tako bodo ostali člani za vami. Obilo sreče vsem članicam in članom! Na delo!

IZVRSTNA JED

za kosilo in večerjo so testenine «Pekatete». Kadar jih kupuješ zahtevaj ½ ali 1 kg zavoje z napisom Pekatete.

GRADIŠČE NAD PRVAČINO.

Že dolgo se ni nihče oglašil v vašem cenjenem listu iz naše vasi. Marsikateri bi si mislil, da nam gre kar najbolje, pa ni tako. Naši kmetje imajo po večini še ves svoj pridelek v kleti, samo nekateri so oddali takoj po trgatvi. Pod davčnim bremenom ječi vse, naj si bo kmet, trgovec ali obrtnik, katerega je danes vedno več.

Tudi pri nas je izseljevanje na dnevnem redu. Sedaj se ne sliši drugega nego te-le besede: «Jaz grem v Ameriko; kdo bo tukajle, ko ni nobenega zaslužka.» Kar je pri nas glavni vir dohodkov, še tistega ne more človek prodati.

Pred vojno sta obstojali pri nas dve društvi. Obe sedaj spita spanje pravičnega. Eno je delovalo do leta 1921. Dne 16. oktobra istega leta je imelo svoj zadnji telovadni nastop. Tako smo sedaj brez onega, v katero bi se marsikdaj zatekli v mesto v gostilno. Mladina se sedaj v dolgih zimskih večerih in ob nedeljah zabava po gostilnah, katere imamo v naši vasi kar tri. Nobenega ni, da bi obudil Pevsko in bralno društvo, v katerem bi se vzgajala mladina in izobraževala. Sedaj je največje veselje pri kozarcu vina. Torej na delo, da bomo imeli tudi pri nas nekaj zavetja za mladino.

Dne 26. m. m. smo pokopali posestnika g. Antona Gorjana. Bil je skrben gospodar. Ni je skoraj vasi tukaj naokoli, da bi ga ne poznala, kajti bil je domači živinozdravnik. Koliko prašičev je rešil pred poginom radi rdečice ali druge bolezni! Koliko kmetov je s tem rešil velike

izgube? Ni ga skoro človeka, ki bi ga ne poznal; poznali so ga celo po zgornjem Krasu. Kako je bil raniki spoštovan in priljubljen, je pričala velika udeležba pri njegovem pogrebu.

Dragi Anton, lahka naj Ti bo hladna domača gruda, za katero si mnogo trpel. Užalošeni družini naše sožalje.

IZ SEDLA PRI KOBARIDU.

Dasi prav radi čitamo list «Novice», vendar iz naše vasi ni nikdar nobenega dopisa. Zakaj? se vprašamo čitatelji. Da bo vsaj odgovor na vprašanje, evo par vrstic.

Kakor po drugih občinah našega okraja, tako se tudi pri nas vedno bolj opaža mizerija na vseh koncih in krajih. Letina že par let ni bila dobra. Živinoreja se vsled slabih cen živini komaj še izplača in to le z oziranjem na potrebni gnoj, ki ga potrebujemo za naše njive. Zasluzki delavcev zadnjih let vedno bolj slabi, občinske doklade vedno večje, tako da se zares s skrbjo oziramo v bodočnost.

Naše društvo «Sloga», ki je do sedaj dremalo, kaže v zadnjem času vse znake, da prav popolnoma zaspi spanje pravičnega. Zato pozivamo novo izvoljeni društveni odbor, da se zavzame ter obudi društveno življenje, bodisi s primerno igro še boljše pa s kulturno socijalnimi predavanji.

Posebno zimski čas je zato najbolj primeren, ker imamo vsi časa na razpolago in tudi zanimanja za to je dosti.

Prosimo tudi gosp. občinskega načelnika, da postavnim potom, v zmislu obstoječega deželnega in občinskega zakona, enkrat za vselej reši prašanje uporabe občinskih svetov, da ne bo večnih preprirov in vednih očitaj; ker dočim nekateri že več časa uživajo občinski svet, poljubno in brezplačno, so spet drugi, ki se jim preklicuje in prepoveduje vsaka tudi le začasna uporaba občinskega sveta, ceste itd.

Ker pa poznamo gospoda načelnika kot možaka, upamo, da bo stvar uredil.

Pa drugič še kaj.

IZ ŠKRBINE NA KRASU.

V nedeljo, 20. t. m., nas je naša šolska mladina presenetila z lepo prireditvijo. Veseli smo je bili toliko bolj, ker nismo imeli že precej časa nobene tu v okolici.

Kljub velikemu mrazu je bila udeležba zelo številna. Nastop nas je v splošnem zadovoljil in bili smo skozi vso prireditev zares židane volje. Najlepša in najbolj je ugajala pač igrice «Poštna skrivnost». Poleg tega so nam zapeli naši malčki par lepih pesmic: «Gor' čez jezero», «Ptičja svatba», «Rožici», «Na vojsko» in lep kuplet. Naš fantovski zbor je nastopil ob tej priliki z lepim kvartetom «Pogled v nedolžno oko» in pokazal, da hrani naša vas res nekaj izbornih pevcev. Za razvedrilo in lepo godbo v odmorih je skrbel sijajno orkester iz Komna.

Mi Škrbinci in vsi tisti, ki so se udeležili nedeljske prireditve, žele, da bi nas naši malčki čim prej zopet presenetili s čim podobnim. Čast vsem prirediteljem!

Otroških prireditev ne smemo nikdar podcenjevati. Po mojem skromnem mnenju so te po svojem vzgojnem pomenu in vplivu še važnejše od drugih prireditev. To pa zato, ker je v našem času otrok potreben še največ upoštevanja. Skrbeti moramo, da se usposobi v čitanju naših knjig, kar je potrebno za pravo njegovo vzgojo. V nobeni hiši bi ne smele manjkati naše mladinske knjige, s pomočjo katerih naj bi se otroci po prizadevanju in skrbi starišev uvajali v naš jezik in književnost.

V splošnem pa je reči, da se stariši pri nas in tudi po bližnjih vaseh ne zanimajo zadostno za vzgojo svojih otrok. So seveda izjeme, a le v pre mnogih družinah pogrešamo večkrat zadostno skrb za mladi rod.

Škrbinci! Tu ne smemo popuščati! Naše otroke moramo zares vzgojiti v značaje, kakršnih danes potrebujemo. Dosegli bomo to pa le takrat, če jih bomo navajali h krepostim, ki so bile lastne našim očetom, k delavnosti, skromnosti, odkritosti, k ljubezni do te kamenite naše zemlje, do knjige in besede. Mi stariši jih moramo duševno voditi povsod, pri vsaki njihovi misli in čustvu, sočustvovati z njimi ob vsakem koraku, ki ga naredi v življenju.

Skratka, za naše najmlajše se moramo še bolj zanimati in delati več kot za odrasli rod. Iz tega stališča

gledam tudi na nedeljsko otroško prireditev. — Udeležencem.

SV. KRIŽ PRI TRSTU.

Pri nas je marsikaj novega in ni nj novega, kakor pač eden stvar vzame. Sedaj nas bo zanimala električna luč v Sv. Križu, in to za Nabrežince v Sv. Križu, to se pravi, za vse tiste Križane, ki so «nabrežinski» državljani in ki stanujejo poleg glavne ceste. Ti Križani — nabrežinski državljani — dobivajo tok za svoje luči iz Nabrežine. Ostali smo še premalo meščanski ter nam je električna luč kot moderna razsvetljava še nedostopna, vsaj tako si menda tolmačijo gospodje v Trstu, ki nam že izza predvojne obljubujejo električno luč.

Od vseh novih dekretov je pri nas zadeli najbolj na odpor dekret, ki nalaga davek na samstvo ali «strice» kot pravijo pri nas, kar je razvidno iz mnogih porok. Mi jim le kličemo, na mnoga leta!

— Krik, mržnjo in zanimanje je izzval pri nas neki popolnoma nov pojav, in sicer: «ples stricev» — to je vseh tistih, katerim je davek na samstvo posebno odlikovanje višjega reda in ki nimajo več nobenega upa, da bi še kdaj šli pred oltar oz. na municipij. Ples našim «stricem» ni uspel, pa so vendar prepevali rano v jutro: «Ko psi zalajajo...»

IZ KATINARE.

Minulo sredo, 16. t. m., smo spremlili k večnemu počitku našega domačina Jurija Pečarja p. d. Renčata. Dobre štiri mesece je pokojni ležal v postelji, kjer ga je slednjič bela žena rešila mučnega trpljenja v starosti 64 let.

Pokojni je bil blag in dober družinski oče, skrben in priden gospodar. Bil je najstarejši cerkveni pevec katinarske cerkve, kjer je od mladih let in do zadnjega vedno zvesto vtrajal kot dober pevec v cerkvenem zboru. Bil je tudi član pev. zbora društva «Zastava» v Lonjerju. Kjer koli je bil na delu, doma ali na polju, povsod je vedno prepeval nabožne in narodne pesmi, ki jih je kot pravi rodoljub nad vse cenil in ljubil.

Bil je povsod priljubljen kot dobra in prijazna duša, kar je pričala velika udeležba ljudstva pri pogrebu.

Pogrebni spreved se je začel ob 5. uri pop. iz hiše žalosti pomikati proti cerkvi in iz cerkve na pokopališče. Spreved je vodil naš č. g. župnik Leiler. Pred hišo so pokojniku domači cerkveni pevci zapeli «Blagor mu...» Nato se je spreved pomikal proti cerkvi. Med potjo je zbor prepeval žalostinke «Usmili», v cerkvi pa «Nad zvezdami». Na pokopališču pa v zadnji pozdrav svojemu sopevcu «Jamica...»

Dragi tovariš! Končal si svoje življenje. Nad 50 let si zvesto prepeval v domači cerkvi v čast božjo. Upamo, da boš sedaj prepeval drugo lepšo slavo božjo na vekomaj v nebeškem raju.

Z bogom nepozabni tovariš «Jurij» na svidenje nad zvezdami! —Cerkv. pev. zbor.

IZ BORŠTA.

V nedeljo, 6. t. m., je imelo «Vzajemno društvo za zavarovanje goveje živine» svoj redni občni zbor. Udeležilo se je zborovanja nad 80 članov-posednikov iz Ricmanj, Boljunca in Boršta, ki so z zanimanjem sledili poročilom tajnika, blagajnika in pregledovalcev računov ter stvarno in mirno posegali v debato in razprav-

ljanje. — Iz tajnikovega poročila je razvidno, da je bilo v preteklem poslovnem letu zavarovano okroglo štiristo glav goveje živine za skupno cenilno vrednost pol milijona lir. Blagajnik nam je na koncu svojega poročila povedal, da je bilo skupnega denarnega prometa okroglo 25.000 lir. — Sledila je nato volitev novega odbora, v katerega je bilo poleg nekaj že izurjenih mož, ki nam lahko jamčijo za napredek društva, izvoljenih tudi nekaj mladih svežih sil, od katerih pričakujemo, da bodo zastavili vse svoje moči v korist društva. — Vse zborovanje je poteklo v najlepšem miru in slogi, kar pred nekaj leti skoro ni bilo mogoče. Tudi v tem vidimo napredek našega ljudstva.

Še nekaj hočemo omeniti. Med zborovanjem je prišlo v dvorano precej mladeničev iz Boršta, ki so pazljivo in z zanimanjem sledili poteku občnega zbora. To nas posebno veselilo. Upajmo, da bodo tudi oni postali pridni in zavedni gospodarji. Videli bi pa zelo radi, da bi se tudi na pr. boljunski mladi moške in fantje bolj zanimali za društveno delovanje sploh. Pri tem občnem zboru jih je bilo v resnici — premalo.

IZ ČRNEGAKALA.

Kakor vsako leto, smo tudi letos praznovali v ponedeljek, dne 14. t. m., praznik patrona podružnice v Črnekalu sv. Valentina. Čeravno je bil delavnik, je vendar privabila ta naša slavnost mnogo ljudi tudi iz sosednjih krajev tako, da je bila naša cerkev nabito polna. Iznenadil pa nas je letos domači pevski zbor, ki je pod vodstvom domačina g. Rondiča kaj dovršeno zapel slovensko sv. mašo. Ne bom nič pretiral, ako porečem, da takega petja v naši cerkvi nismo še slišali. G. pevovodji moramo le čestitati, da je v tako kratkem času dosegel tako lep uspeh. Le tako naprej in zbor bo lahko kos tudi težjim nalogam. Ne smem pa pozabiti tudi g. predsednika Andrejašiča, ki je toliko časa delal in se trudil, da je naše društvo zopet oživel. Naj mu bo na tem mestu izrečena topla zahvala.

Popoldne pa se je razvila na dvorišču g. Andrejašiča prava domača zabava. Otvoril je namreč ta dan «osmico» s prav dobro vinsko kapljico. Sosedje Gabrovčani pa so skrbeli za petje. Močan zbor samih mladih fantov je prav krepko zapel nekaj narodnih in umetnih pesmi, da je bilo veselje.

In tako je minil ta naš dan v veselju in nadi, da se tudi hleti najdemo skupaj v še lepšem veselju.

Domačin.

IZ MATERIEJE.

Pred par tedni je nekdo omenil v «Novicah» našega g. podeštata, kateri izpolnjuje svoje posle do sedaj v popolno zadovoljnost občanov. Priljubljen se je občanom s svojo nesebično energijo.

Pa je v naši občini nekaj lizunov. Ker vidimo v g. podeštatu osebo pravice in reda, se mu zlasti priporočamo, da nastopi proti tem osebam. So med temi ljudje, ki se povsod usiljujejo in ki skušajo celo vplivati na poklicne funkcionarje, da bi se ljudstvu kratile njegove pravice. G. načelnik vlade je rekel, da je denar ljudstva svet denar. Jaz pa pravim k tem zlatim besedam, da je tudi krvav denar! Nekateri hodijo na Golac, da bi se borov gozd posekali, ki je še edina rezerva trpečega ljudstva. Pustite lesne trgovce njihovi usodi in skrbite, da ne bo gozd uničen. G. župana Tomaža naj se pusti pri miru, ker nas je rešil pijavk lesnih trgovcev. Tudi Sloparci poznamo dotične tiče. Znamo tudi, koliko se lahko računajo djete!

O bivšem tajniku ni potrebno, da pišemo, ker ga oblast dobro pozna. Preiskava, ki se vrši proti njemu, mogoče ne bo ostala brez uspeha. Kakor se čuje, je tudi Salamonov rudnik fuč! Še o marsikom bi lahko kaj napisali. Trdno smo uverjeni, da bodo za vse te osebe veljale tudi besede g. načelnika vlade, da vsi koristolovci, jezičniki in ljudje brez cilja in poklica, ki se ne ve, kaj je sploh njihova vest, morajo izginiti.

Take so, vidite, g. podeštata, nekatere figure. Vas bo pa ljudstvo spremljalo in blagoslavljal vsako vaše dobro delo, ki ga boste napravili temu bornemu kraju! X. Y.

IZ KAVALIČEV PRI SV. ANTONU.

nam poročajo take stvari, da jih pri najboljši volji ne moremo priobčiti. Zloba in sovraštvo nekaterih sega že tako daleč, da se poslužujejo najpodlejšega dela: režejo trte, uničujejo vinograde! Koliko truda, koliko je dela, skrbi, težav, stroškov predno se doseže vinograd. In potem se dobi zverina, ki se predrzne zgolj iz maščevalnosti uničiti tako trudapolno storilca. Naj bi ga zadela tudi zaslužena kazen!

IZ MAREZIG.

«Novice» hodijo iz Trsta do nas 5 do 6 dni. Mi pa pridemo, če imamo dobro zvezo s parnikom, v dveh urah! Poštna uprava si s tem ne dela prevelike časti! Eh, uboge «Novice», čudna so tvoja pota. Pa ne obupati! Mi jih kljub temu radi kupujemo in čitamo.

IZ JELŠAN.

Tu bodo odprli ital. otroški vrtec. V to svrhu bodo pripeljali barako (padiglione), ki se da sestaviti in prenašati. Postavljena bo zraven šole. Otroci bodo dobivali kosila in imeli vsi enake predpasnike. Pravijo, da bo v teku enega meseca baraka že gotova in vrtec otvorjen!

— V Novokračinah imajo od 14. t. m. dalje teoretično-praktični kmetijski tečaj za odrasle. Vodi in poučuje naš domačin g. Frol. Obisk je dober in kmetje so zadovoljni.

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5

Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah

KRONE plačuje više kot vsi drugi

RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

Da postane vedno bolj znano naše izvrstno

«Vino di China e ferro»

pripravljeno iz pristnega španskega belega vina in zaradi večje vsebine pretvarjajočega se železa, odlikovano na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodajamo steklenice-vzorke po L 2. — Originalna steklenica 3/5 litrska L 12.—.

Elisire di China

zelo prijetnega okusa, izborno sredstvo proti slabostim želodca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L 6.—
Steklenica - vzorec L 2'50

Želodčne kaplje sv. Antona GLYKOL PRSNI SIRUP SMILAJOD

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži vsakršno črevesno draženje.

Stekleničica L 4'50

Lekarna Castellanovich All' Alabarda, Trst

Via dei Giuliani šte. 42, Sv. Jakob

Lastnik F. BOLAFFIO

ROBEDIŠČE.

V «Novicah» od 27. januarja je bil priobčen dopis iz naše vasi, da je g. učitelj Stanko Skočir odpuščen, kar ne odgovarja resnici. Govorilo se je o nekem odpustnem postopanju, a do sedaj je g. učitelj še vedno na svojem mestu.

SREČA ČLOVEKA

je v notranji zadovoljnosti, zato je razumljivo, da skrbi vsak za to, da zadovolji samega sebe. Največje zadovoljstvo pa si boste pripravili, če se narečite na knjige «Goriške Matice». «Za pet lir, pet knjig», ni morda klic kakšnega sejmškega sleparskega trgovca, ampak gola resnica. Če ji ne verjame, vprašajte poverjenike «Goriške Matice».

Razno

Država brez analfabetov

je Norveška. To dejstvo je toliko bolj znamenito, ker je ta država zelo redko naseljena. Na 1 km² pride samo 9 prebivalcev. Cesti in železnici ima prav malo, vasi v našem pomenu besede tam ni, selišča so raztresena posamezno, daleč drugo od drugega. Zato pa morajo otroci potovati ure in ure daleč v šolo. V severnih krajih šole sploh niso mogoče. Tamkaj potujejo učitelji od doma do doma in ostajajo v vsaki hiši po nekoliko tednov.

Da pa je kljub takim krajevnim razmeram in oviram možen tako silen kulturni napredek na Norveškem, imajo stariši sami, družine še največ zaslug. Razumevanje za vzgojo otrok je tisto, ki je iztrebilo analfabete. Stariši sami učijo otroke, pomagajo učitelju, nudijo otrokom bogato mladinsko knjižnico, ki jo ima vsaka hiša ali vsaj vsaka skupina hiš. Zlasti v zimskem času se stvori v takih gorskih selih pravi kulturni otok, domača šola za najmlajše, čitanje za odrasle itd.

V tej državi se za mladino in nje vzgojo še največ skrbi, zato pa tudi ne najdemo v nobeni drugi državi toliko zadovoljnosti in napredka.

Čudni računi.

Neki naravoslovec je izračunal, kako glasen bi bil človeški glas, če bi bil sorazmerno z velikostjo, močan, kakor glas kobilice. Našel je naslednje: Kobilico je slišati še na razdaljo eno šestino milje. Človek tehta približno toliko, kakor 26.000 kobilic, če bi bil glas človeka v istem razmerju močnejši, bi mogel človek govoriti tako glasno, da bi ga bilo slišati 1000 milj daleč. Slišati bi ga bilo iz Carigrada v Hamburg in še delj. Seveda bi morale biti potem naše hiše nekoliko trdnije zidane, sicer bi se podrle, če bi kdo le kihnil.

Tudi gluhih bo odprt svet zvokov

Iz Amerike poročajo o novem izumu zdravnika Gaulta. Novi izum omogoča gluhih zaznavanje ne samo najenostavnejših zvokov, marveč tudi sestavljenih, ki jih pri poslušanju glasbe uživamo. Kot sredstvo za prenos zvoka služi skrajno občutljiva prstna koža. Glušec se dotakne s prsti slušala aparata, ki je podoben telefonu. Poseben mehanizem ojača tresenje opne tega slušala. Zvok, ki dospe do opne slušala, jo močno trese in to tresenje občutijo prsti. Z vajo je glušec v stanu zaznati in razumeti ne samo govorjenje, ampak tudi glasbo.

Odlčen boj

proti nemoralnosti so napovedali na Madžarskem. V Budimpešti je bilo iz gimnazije izključenih šest dijakinj, ker so imele prekratka krila, mesenobarvne nogavice in preveč nakitja.

Gledališke igre presoja — policija; seveda je to izzvalo proteste s strani gledaliških ravnateljev, igralcev in pisateljev.

Plesišča se strogo nadzorujejo in moderni plesi se prepovedujejo.

Tako poročajo listi. Na Madžarskem so pa tudi potrebni morale.

Ko smo bili otroci,

smo se igrali vlak: cepetali smo z nožicami in mahali z rokami. Takrat pa nismo še vedeli, da — plešemo. V Rusiji, kjer se z vso silo bore proti modernim plesom, mislijo te nadomestiti z drugimi — proletarskimi plesi. Tako je nastal nov ples — «stroj», s katerim se povečuje delo. Plesalci cepetajo z nogami in mahajo z roka-

mi oponašajoč stroj. Torej smo bili kot otroci — plesalci!

Koza in mleko.

Planinska koza, če je dobro rejena, da na leto 500 do 800 litrov mleka. Je torej dosti pridnejša kot krava, kajti če bi ta dala sorazmerno toliko mleka kot koza, bi ga morala dati letno 6000 do 7000 litrov. Krava je namreč 7 krat težja od koze.

Najdaljši roman.

Leta 1852. je literat Kiong de Bakima sklenil s svojim založnikom pogodbo, da mu tiska roman. Vsako leto je dal literat v tisk dva zvezka; v 62 letih sta izšla 102 zvezka. Roman ima 106.000 strani, 3.180.000 vrst in 31.800.000 besed. Najbrže se je težko našel kritik temu dolgemu romanu, še težje pa kak prevajalec, ki bi ga prevedel v druge jezike.

Previdnim avtomobilistom odlikovanja.

Kako redek je postal previden avtomobilist, dokazuje Anglija, kjer je neko udruženje za javno varnost odločilo podeliti previdnim avtomobilistom posebne nagrade. Šofer, ki v teku petih let ne zakrivi nobene nesreče, dobi srebrno medaljo; kdor ne bi v desetih letih nobenega povelja, bo odlikovan z zlato medaljo. Če bi bil pa kateri tako previden in človekoljuben, da bi v 25 letih ne napravil z avtomobilom nobene škode, ta bo deležen časti in odlikovanj.

Drobiž

Gen. Bodrero ne bo več italijanski poslanik v Beogradu. Ne ve se še, kdo bo njegov naslednik.

Bivši profesor zgodovine ruskega prava na moskovski univerzi Aleksander N. Filipov je umrl v visoki starosti.

V kratkem bo otvorena zrakoplovna proga med Beogradom, Sofijo in Carigradom. Vožnja Beograd-Carigrad bo trajala štiri ure.

V Afriki divja že več let grozna epidemija tifusa.

Z letali pojdejo letos nad kobilice v Rusiji. Iz Moskve poročajo, da pripravljajo 130 letal, ki bodo pokončevala kobilice s strupenimi praški.

Gosta megla v Severnem morju je povzročila več nezgod. V Hamburgu je trčil parnik v neko ribiško ladjo; v Rokavskem prelivu je bila megla tako gosta, da je bil promet ukinjen.

Bela vrana je danski kralj, ki je prosil zbornico, da mu zniža državne dohodke za eno desetino.

Za zabavo in smeh.

V vojašnici

Zdravnik bolanemu vojaku: «Kje se počutiš najslabše?»

Vojak: «V vojašnici, g. doktor!»

Nova kuharica

Gost: «Krčmar, imate novo kuharico, kaj ne?»

Krčmar: «Da, pa kako to veste?»

Gost: «Vedno sem našel v juhi črn las, danes pa sem našel rdečega».

Videz vara

Mama otroku, ki je materi že v tretjič pomolil krožnik, da ga napolne: «Ne razumem, kako moreš toliko snesti!»

Otrok: «Mama, mislim, da na notranji strani nisem tako majhen, kot izgledam na zunaj».

Pijančevo modrovanje

«To je pa že odveč! Vse svoje življenje sem se branil vode in pil samo vino in žganje, sedaj pa zbolim na vodenici».

Odgovorni urednik: JANKO RINTIČ

ZDRAVNIK

Dr Fran Ambrožič

se je stalno naselil

v **Št. Petru na Krasu**

in ordinira

v **Kanalčovi hiši od 9-12 in od 13-15**

Čevljarnica Forcessin

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diplomo di gran premio“
TRST - Via Giuseppe Caprin Slov. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obušalo
cenó a vendar lepo,
ta bo pomislil malo,
se kupil kar na slepo!

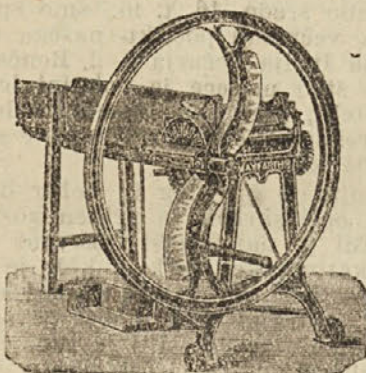
in šel bo k „FORCESSINU“,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu ali bogatincu —
najboljše čevlje daje ...

Čevlji za delo
L 48.—

Čevlji za delo
L 48.—

Kmetijski stroji

Slamorenice znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA
V TRSTU

Ulica Torrebianca 19, in Raffineria 7.
Telefon 44-39.

Zobozdravnik

Dr D. Sarđoč

špecialist za ustne
in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbarlani 16/III. (proti Via S. Giovanni)
od 9—12 in od 3—7 ure

Zobozdravnik

Dr L. Mermolja

sprejema

v **GORICI na Travniku 5**

II. nadstropje

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezní in
operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetičnega vnetja vršcev.

Tržaška posojilnica
in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poročtvom
uraduje v svoji lastni hiši
ulica Torre bianca 19. I. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge
na knjižice, vloge na tek, račun in
vloge za ček. promet ter obrestuje

po 4%

večje in stalne vloge po dogovoru.
Sprejema Dinarje na tekoči račun
in jih obrestuje po dogovoru.

Daje posojila na vknjižbe, menice,
zastave in osebne kredite.
Obrestna mera po dogovoru.
Na razpolago varnostne celice (safes)

Uradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-67.

Najstarejši sloven. denarni zavod

IVAN KERŽE

ima v lastni zalogi najraznovrstnejše
kuhinske in druge hišne
potrebščine

iz aluminija, steklovine, lesa, emajlirane
prsti itd. CENE NIZKE.
TRST, PIAZZA S. GIOVANNI št. 1

„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“

dvokolesa, motorini „FIAM“ in
belgijske puške se vabó le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA — Piazza Cavour 9 — GORICA